



မယ်မင်းဘွဲ့

ဗုဒ္ဓရည်ဆင်း ဒွိဟ

(၁)

“ဒါက ပျိုရွယ်နုနယ်လို့ ခေါ်တယ်။ နုနယ် သူက တိမ်ညိုတဲ့ ။ Bre eze cosmetic ကုမ္ပဏီရဲ့ MD လေ”

ဖြိုးသက်က သူ့ဂုဏ်ပုဒ်ကို ထည့်သွင်းမိတ်ဆက်ပေးသောအခါ သူမက သိပ်အံ့ဩဟန်မပြဘဲ ဟုတ်ကဲ့ ဆိုပြီး အသိအမှတ်ပြုဟန် ခေါင်းညိတ်ပြသည် ။ Handmade ချည်ထည် အဝါနုလေးကို ရိုးရိုးလေး ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ သူမက သူ့မျက်လုံးထဲမှာ တော့ အရမ်းချစ်စရာကောင်းလှပါသည် ။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် အေးအေးဆေး ဆေး ပုံစံလေးက သူမရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုအရှိဆုံးဟန်တစ်ခုဖြစ်သည် ။ အဲဒါကြောင့် မို့လည်း သူက အရမ်းငြိသွားကာ ဖြိုးသက်ကို အပူကပ်ပြီး မိတ်ဆက်ပေးဖို့ အကူအညီတောင်းရတာဖြစ်သည် ။

ဒီနေ့က ဖြိုးသက်အိမ်မှာ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကပ်အလှူလုပ်တာမို့ သူ့ကို ဖိတ်ထားသလို သူမကိုလည်း ဖိတ်ထားလေသည် ။ အခု သူမနှင့် အလှူမှာ ဆုံကာ ဖြိုးသက်က မိတ်ဆက်ပေးပြီး တစ်ဝိုင်းတည်း အတူထိုင် ရလေသည် ။

“ဒါက သက်ဇွန်တဲ့ ။ သူကလည်း ငါတို့ ကုမ္ပဏီကပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

ဖြိုးသက်က သူ့တာဝန်ကျေငြိမို့ ဘာမှ ဆက်မပို့ပေးတော့လျှင် သူက

ပဲ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ဝင်လုံး ရတော့သည်။ ။

“မပျိုရွယ်နုနယ်တို့ ကို မြင်ဖူးနေတာ ကြာပြီ။ လူချင်းကတော့ အခုမှ သိတော့တယ်။ ကျွန်တော်က မပျိုရွယ်နုနယ်တို့ site ဘက်ကို ခဏခဏ ရောက်ဖြစ်တယ်။ အခု လူချင်းသိသွားပြီဆိုတော့ တွေ့ရင် နှုတ်ဆက် လို့ ရတယ်ပေါ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်”

“ဪ ... ရပါတယ်။ ကိုတိမ်ညိုကလည်း နုနယ်ကို နုနယ်လို့ ပဲခေါ် ပါ။ သူ့နာမည်အစအဆုံးခေါ်ရင် မောတယ်”

သက်ဇွန်က အပို့ကောင်းမှုကြောင့် သူက သဘောကျသွားကာ ခေါင်း တစ်ချက်ဆတ်ပြရင်း

“ဟုတ်ကဲ့။ အဲဒီလို ခေါ်ချင်ပေမယ့် ကာယကံရှင်က လက်ခံပါမလား”

“ဟုတ်...နုနယ်လို့ ခေါ်လို့ ရပါတယ်။ အားလုံးကလည်း နုနယ်လို့ ပဲ ခေါ်တာပါ”

“OKအဲဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ခင်သွားကြပြီနော်။ နုနယ် ကျွန်တော့် ကို ခင်ရဲ့ လား”

သူကသာ အာသွက်လျှာသွက် လုပ်နေသော်လည်း နုနယ်ကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြန်ဖြေပါ သည် ။

“ဟုတ်ကဲ့....နုနယ်တို့ က ခင်တတ်ပါတယ် ကိုတိမ်ညို”

“ဟေ့ကောင် အေးကုန်တော့မယ်၊ စားလိုက်ဦး၊ နုနယ်၊ သက်ဇွန် စားလိုက်ဦးလေ”

ဖြိုးသက်က ခဏဘရိတ်ပေးလိုက်လျှင် တိမ်ညိုက ဘာမှ ဆက်မပြောဘဲ ကြက်ဆီထမင်းကိုသာ ငုံ့စား လိုက်သည် ။ အလှူမှာ အခြေအနေက ခပ်အေးအေးလေးပဲ ဖြစ်၏။ ပြန်ခါနီးမှာ တော့ သူက သူမကို လိုက်ပို့ပေး ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းလျှင် သူမက ထင်ထားသည့် အတိုင်းပင် ယဉ်ကျေးစွာ ငြင်းပါသည် ။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုတိမ်ညို။ ကျွန်မတို့ ဘာသာပဲ ပြန်ပါရစေ”

အခုမှ စသိနေတာဖြစ်လို့ တိမ်ညိုက ဒီထက်ပိုပြီး ဆက်ပြောလို့ ကမရတော့ချေ။ ဒါပေမဲ့ နုနယ်ဆိုတာ ကလေးနှမ မအ၊ဘူး ဆိုရင်တော့ သူ့ပုံစံကို ကြည့်လိုက်တာနှင့် သူ ဘာခြေလှမ်းတယ်ဆိုတာ သိနိုင်လောက်ပါသည် ။ မြန်မြန်သိလေ ပိုကောင်းလေပေါ့။

ပြောရမယ်ဆိုရင် နုနယ်ကို ချစ်နေတာဟာ အပျော်သဘောမဟုတ်ဘဲ တစ်ဘဝလုံးအတွက် ရည်ရွယ် ထားတာဖြစ်တာကြောင့် သူ့အတွက် နုနယ်က အရမ်းကို အရေးပါနေပါသည် ။

“ဟို...နုနယ်၊ ကျွန်တော် နုနယ်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို ဖြိုးသက်ဆီက တောင်းထားတယ်။ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ပါရစေနော်”

ပြန်ခါနီး သူ့စကားကြောင့် သူမက အံ့အားတသင့် ရွန်းလဲ့မျက်ဝန်းလေးဖြင့် သူ့ကို ကြည့်လေသည် ။ ပြီးတော့ သူတို့ ကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားလေတော့သည် ။ သူမ ပြန်သွားတော့မှ ဖြိုးသက်က သူ့ပခုံးကို တစ်ချက်ရိုက်ကာ ရင်တုန်ပန်းတုန်လေသံဖြင့်....

“ဟေ့ကောင်....တိမ်ညို၊ မင်းကတော့ ကျွိုင်ပဲ။ ဒီလောက်သွက်ဖို့ မလိုပါဘူးကွာ။ မင်း မာရသွန်ပြိုင် နေတာ မဟုတ်ဘူး နော်။ မင်းကွာ....ငါ နုနယ်ကို အားတောင်နာတယ်။ မင်းဟာက ဇွတ်ကြီးပဲ”

“ဟား ဟား ... ဇွတ်ရတယ်ကွ။ ဖြစ်နိုင်ရင် ငါက အခုတောင် ဖုန်းဆက်ပလိုက်ချင်တာ။ မင်းကို အားနာလို့ ”

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ။ အားနာတတ်ပေလို့ ”

ဖြိုးသက်က မဲ့ရွဲ့ပြီး သူ့ကိုပြောလျှင် သူက သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်ရင်းက နာရီကို တစ်ချက်ငုံ့ကြည့် လိုက်သည် ။ ဟား ... ပြန်မှ ပဲ။

“ကဲ...အဲဒါဆို သူငယ်ချင်း ငါလစ်တော့မယ်။ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခု ချိန်းထားတာ ရှိသေးလို့ ။ မင်းကို ကျေးဇူးအများကြီးတင်တယ် ဖြိုးသက်”

“အေးပါ....ရပါတယ်။ မင်းသာ အိုကေအောင် ကြိုးစား၊ ဟုတ်ပြီ သူငယ်ချင်း၊ အလှူလာတာ ကျေးဇူးပဲကွာ”

“ဟဲ ဟဲ လာရမှာ ပေါ့ ဖြိုးသက်ရာ။ ငါက မဖိတ်မှာ တောင် စိုးရိမ်နေတာ။ ကဲ ... သွားပြီ ဟေ့ကောင်”

သူက ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ကားမောင်းထွက်လာခဲ့လေသည် ။ ပျိုရွယ်နုနယ်ဆိုတဲ့ ချစ်စရာကောင်မလေးကို သူစတင် မြင်ဖူးတာဟာ ဖြိုးသက်တို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ HR မန်နေဂျာ ကောင်မလေးအနေနဲ့ ဖြစ်သည် ။

မြင်လိုက်တာနဲ့ ကို ချစ်ချင်စဖွယ်ကောင်းသော ကောင်မလေးကို သူက မြင်မြင်ချင်းပဲ ရင်ခုန်ကာ တအားချစ်မိသွားတာဖြစ်သည် ။ နုနယ်ရဲ့ ရိုးရှင်းသော အလှတရားသည် သူ့ရင်ခုန်သံ၏ ပင်မရေသောက်မြစ် ဖြစ်လေသည် ။ ဘာကြောင့် မှန်းမသိ။ နုနယ်ကိုမြင်တာနှင့် သူ့ရင်ခုန်သံတွေက တဒိန်းဒိန်းကြွတက်လာတာဟာ အရမ်းအံ့ဩစရာ ကောင်းပါသည် ။

နုနယ်ကိုချစ်တဲ့ စိတ်ဟာ သူ့ရဲ့ အရိုးရှင်းဆုံး စိတ်သဘောပဲ ဖြစ်ပါ၏။

နနယ်ရဲ့ ဖုန်းက ring မြည်လာ၍ ဘယ်သူလဲကြည့်လိုက်ရင် နံပါတ်က နနယ် မသိတဲ့ နံပါတ် ဖြစ်၏။ ညဆယ်နာရီတောင် ကျော်နေပြီဆိုတော့ ဘယ်သူများ ပါလိမ့်။ နနယ်က ထွေထွေထူးထူး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ဖုန်းကိုင်လိုက်တော့၏။

“ဟယ်လို”

“နနယ်လား.....ကျွန်တော် တိမ်ညိုပါ”

ဟင် ... သူ။ တိတ်ငြိမ်အေးစိမ့်နေသော အခန်းထဲမှာ ကြားလိုက်ရတဲ့ သူ့အသံသည် ချိုရှုကြည်လင်နေ သည် ။ မနက်က သူက ခုညမှာ ချက်ချင်းကြီး ဖုန်းဆက်လာလိမ့်မယ်လို့ လည်း ထင်မထားပေ။ တိမ်ညိုဆိုသော သူ့ကို နနယ်တို့ ကုမ္ပဏီလာတုန်းက ခဏခဏ မြင်နေ တွေ့နေခဲ့၏။ အဲဒီကတည်းက သူ့ပုံစံလေးကို တိတ်တဆိတ် သဘောကျခဲ့ဖူးပါသည် ။ အခုလို လူချင်းသိတော့ ဝမ်းသာနေဆဲမှာ သူက ဖုန်းဆက် လာတာ ဖြစ်၏။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ ပါလဲ ကိုတိမ်ညို”

“အင်း: အထူးအထွေတော့ မရှိပါဘူး။ နနယ်နဲ့ ဖုန်းပြောချင်လို့ ပါ ။ ကျွန်တော် ပြောလို့ ရပါ့မလား နနယ်”

သူလှမ်းတာ ဘာခြေလှမ်းဆိုတာ မိန်းကလေးတွေရဲ့ power အရ ရိပ်မိနေသော နနယ်က ဘယ်လို တုံ့ပြန်ရမတုံး။ နနယ်က သူ့အတွက်ဆို သာမန်ညောင်ည ကောင်မလေးပဲဖြစ်လိမ့်မည်။

သူကလည်း နနယ်အတွက် လုပ်ငန်းရှင် လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။

နနယ်ဘက်က ဘာမှ မပြန်မပြောသောအခါ သူ့ဘက်က စကားသံ ထပ်ထွက်လာ၏။

“ကျွန်တော်နဲ့ နနယ်က အခုမှ စကားပြောရတယ်ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ မျက်လုံးချင်း ရင်းနှီးနေတာ ကြာပါပြီ။ ဟို... ပြီးတော့ ကျွန်တော် နနယ်နဲ့ ဖုန်းပြောခွင့်ရမယ့်ခနလေးကို မျှော်လင့်နေတာ ကြာပါပြီ ။ ကျေးဇူးပြုပြီး ဖုန်းလက်ခံပြောပေးပါ နနယ်”

“ဟို...ကိုတိမ်ညို၊ ကျွန်မတို့ သိတာ ၂၄ နာရီတောင် မပြည့်သေးဘူး။ ပြီးတော့ ကိုတိမ်ညိုနဲ့ နနယ်ကြား မှာ ပြောစရာမရှိဘူး ထင်ပါတယ်။ နနယ်က ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း တစ်ယောက်ပါ”

နနယ် ပြောတာကို သူက ဘာဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ချက်ချင်းသဘောပေါက်တာကြောင့် နနယ်ကို ပျာပျာ သလဲပြောလေ၏။

“ဟာ....အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး နနယ်.....

ကျွန်တော်က ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ နနယ်.....ဒီအရွယ် ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေးက တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မြင်လိုက်တာနဲ့ သဘောပေါက်ပါတယ်ကွာ။ ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံပါတယ် နနယ်.....

ကျွန်တော် နနယ်ရဲ့ အနားကို ချဉ်းကပ်လာတာဟာ နနယ်ရဲ့ ချစ်သူတစ်ချိန်မှာ ဖြစ်ခွင့်ရချင်လို့ ပါ”

ဘုရားရေ။ တကယ်ကို မြန်လွန်းလှပါလား။ မနက်ကမှ စကားပြောဖြစ်တယ်။ ညကျတော့ ချက်ချင်းကြီး ရည်းစားစကား အပြောခံရတယ်။ လုံးဝကို ခိုးပျံ့ထက်မြန်နေတာက အံ့အားသင့်ရပေမည် ။ ဒီလို ချက်ချင်းအပြောခံရတာဟာ နနယ်ကို သူ အထင်သေးတာ

လား။ အဲဒီအတွေးကြောင့် မာနတို့ သည် ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်ထလာ ကာ...

“ဒီမှာ ကိုတိမ်ညို၊ ရှင်ပြောတဲ့ စကားက ကျွန်မကို အရမ်းထိခိုက်တယ်။ နေပါဦး ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်လိုမိန်းမစားမျိုး ထင်နေတာလဲ”

“ဟား ...လွဲကုန်ပြီ။ ကျွန်တော် အဲဒီလိုမျိုး တစက်ကလေးမှ မထင်ခဲ့ပါဘူး နုနယ်ရယ်။ ကျွန်တော့်ဘက်က သဘောထားကို ကျွန်တော်က ပြောပြတာပါ။ ချက်ချင်း ဒီစကားပြောနိုင်တယ် ဆိုကတည်းက ချစ်တာသေချာလို့ ပါ။ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုက အချိန်ကြာကြာမွေးယူမှ ရတဲ့ အရာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး....

ကျွန်တော်ကိုကြည့်ရင် ကျွန်တော့် ခံစားချက်တွေကို မြင်နိုင်ပါတယ် နုနယ်”

အဲဒါကိုတော့ နုနယ်လည်း လက်ခံသည် ။ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်ဟာ အချိန်ကြာမှ မွေးမြူလို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ နုနယ် လက်ခံပါသည် ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ခြေလှမ်းတွေက အရမ်းစိပ်နေတာက အရမ်းသိသာနေတော့ နုနယ်အဖို့ တစ်မျိုးသောခံစားချက်ကို ဖြစ်စေပါသည် ။

“ကိုတိမ်ညို...ကျွန်မအလုပ်လေးတွေရှိသေးလို့ ဖုန်းပိတ်လိုက်တော့မယ်နော်....ဪ ပြီးတော့ ကျွန်မကို ဒီလို စကားမျိုးမပြောပါနဲ့ ”

အဲဒီလိုမျိုး အပြတ်ပြောပြီးတာနှင့် နုနယ်က ဖုန်းပိတ်လိုက်တော့သည် ။ ဖုန်းမပိတ်လို့ ကလည်း မဖြစ် တော့။ ဘိုးဘိုး နဲ့ ဘွားဘွားကို ဆေးတိုက်ဖို့ အချိန်ရောက်နေပြီလေ။

နုနယ်သည် ခပ်မှန်မှန်လေး ခုန်နေတဲ့ ရင်ခုန်သံတွေကို ဘာသာပြန်ကြည့်မနေတော့ဘဲ ဘိုးဘိုးတို့ ဆီ သွားလိုက်သည် ။ တရား

နာနေကြတဲ့ ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားဆီကို နုနယ်က ဆေးနဲ့ ရေယူသွားရင်း က တိုက်ရသည်။ ။

“ဘိုးနဲ့ ဘွား၊ အိပ်ချိန်ရောက်ပြီ။ ဆေးသောက်လိုက်ပါဦး။”

EVD စက်ကို Pause လုပ်ကာ ဘိုးနဲ့ ဘွားကို ဆေးတိုက်ရလေသည်။ ။ နုနယ်ရဲ့ ဘဝမှာ ရှိတဲ့ သံယောဇဉ် တွယ်စရာဟာ ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားပဲ ရှိ၏။ မိဘမရှိတော့တဲ့ နုနယ်ရဲ့ ကလေးဘဝကာလတွေမှာ အားငယ်စိတ် မဖြစ်အောင် မေတ္တာတွေပေး၍ ယုယကြင်နာ ပျိုးထောင်ပေးခဲ့တဲ့ နုနယ်ရဲ့ ကမ္ဘာတွေပဲဖြစ်သည်။ ။

ကျိကျိတက်နေအောင်လည်း မချမ်းသာသလို ချွတ်ခြံကျနေအောင်လည်း ဆင်းရဲမနေသော လူတန်းစေ့ စားနိုင်သောက်နိုင် နေထိုင်နိုင်သော နုနယ်ရဲ့ ဘဝမှာ ရရှိတဲ့ မေတ္တာတရားကတော့ ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားဆီကပဲ ဖြစ်သည်။ ။ အခုအချိန်မှာ အသက်အရွယ် ရ လာပြီဖြစ်တဲ့ ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားကို အစစအရာရာ ဂရုစိုက်နေရတာ ဖြစ်သည်။ ။

“ဘိုးဘိုး...ဘွားဘွား၊ မနက်ဖြန် ဘယ်သွားချင်လဲ။ မနက်ဖြန် နေ့တစ်ဝက် off ရတယ်ဆိုတော့ သမီးတို့ အပြင်လေးဘာလေး သွားရအောင်။ အင်း...သမ္မတမှာ ကားသစ်လဲပြီ။ ရယ်ရတယ် ပြောတယ်။ သွားကြည့်မလား ဘိုး”

“မကြည့်ပါဘူး သမီးလေးရယ်။ နုနယ်လေး နေ့ဝက်အားတုန်း ဘွားတို့ အိမ်မှာ ပဲ မုန့်တစ်ခုခု လုပ်စား မယ်လေ။ အပြင်မှာ က ပူတယ်၊ ညနေ နေအေးတော့မှ ဘုရားတက်ကြမယ်လေ၊ ကောင်းလား”

“အာ...ကောင်းတာပေါ့။ ဟုတ်ပြီ....အဲဒါဆိုရင် သမီးတို့ ဘွားဘွား စီစဉ်တဲ့ အတိုင်း သွားကြမယ်၊ ကဲဘိုးနဲ့ ဘွား အိပ်တော့နော်....Good Night”

ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားကို သိပ်ပြီးမှ နုနယ်က ကိုယ့်အခန်းထဲပြန်ဝင်
ကာ မနက်အတွက် schedule ကို တစ်ချက်ပြန်စစ်လိုက်သည်။ မနက်ဖြ
န်အတွက် ဘော့စ်က နေ့ဝက်ခွင့်ပေးထားတာမို့ လုပ်စရာကိစ္စက ဘာမှ
အထွေအထူး မရှိချေ။ မနက်ပိုင်း ကုမ္ပဏီခဏသွား၍ လုပ်စရာရှိတာလု
ပ်ပြီးရင် သိမ်ဖြူ money changer သွား ပြီးရင် အလုပ်ပြီးပြီ ဖြစ်၏။

နုနယ် ကျောင်းပြီးသွားကတည်းက ဘွားဘွားရဲ့ မိတ်ဆွေ သွင်းပေး
တဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်ခဲ့တာ အခုဆိုရင် နုနယ်ရဲ့ ကြိုးစားမှုနှင့်
အရည်အချင်းတွေကြောင့် HR မန်နေဂျာ ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ လခကလည်း do
uble charges တက်သွားသလို အလုပ်တွေကလည်း ဒီနှစ်ဆပိုများ လာ
တာကြောင့် ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွား အတွက် အချိန်ပေးဖို့ အမြဲ Schedule
ထားရတာဖြစ်သည်။ ။

အဲဒီလို အလုပ်နဲ့ အိမ်အတွက်ပဲ အမြဲဦးစားပေးနေတဲ့ နုနယ်ဘဝမှာ
အချစ်ဆိုတာကို အရေးတယူလုပ်ဖို့ အချိန်ကို မရှိချေ။ အဲဒီလို အမှုမဲ့ အ
မှတ်မဲ့ ထားထားရာကနေ နုနယ်ဟာ နည်းနည်းလေးတော့ သတိထား
လာ တတ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ။

*

(၂)

ဒီရက်တွေက ဒေါ်လာဈေးက နည်းနည်းလေးတက်တဲ့ ကာလဖြစ်
နေသော်ကြောင့် money changer မှာ လူကနည်းနည်းများ ၏။ နုနယ်
သည် ပိုက်ဆံလဲပြီးသွားသည့် နောက်မှာ တော့ အပြင်ပြန်ထွက်လာခဲ့လျှင်
သူနှင့် တန်းခနဲတိုးလေသည် ။ သူက နုနယ်ကိုမြင်ရင် အံ့သြဝမ်းသာ
သွားသော မျက်နှာထားဖြင့် နုနယ်ကို အပြီးတစ်ခု ဆင်မြန်းကာ နှုတ်
ဆက်လေသည် ။

“ဟာ နုနယ်၊ တစ်ယောက်တည်းလား၊ ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“အစိမ်းလာလဲတာပါ ကိုတိမ်ညို”

“ဟုတ်လား....ဒေါ်လာဈေးတွေက သိပ်မငြိမ်ဘူးနော်။ တက်လိုက်
ကျလိုက်နဲ့ ။ ဪ ... ဒါနဲ့ နုနယ် ဘယ်ပြန်မှာ လဲ”

သက်သက်မဲ့ အဆက်အစပ်မရှိတဲ့ စကားကို ဇွတ်ဆွဲစိကာမေးသော
သူ့ကို နုနယ်က အမြင်ကတ်လာ တာကြောင့် တစ်ခါတည်းကို ငြင်းလွှ
တ်ထားလိုက်သည် ။

“နုနယ်မှာ ကားပါ၊ ပါတယ်”

နုနယ် စကားကြောင့် သူက ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိစွာဖြင့် အကြံ
အိုက်သွားတဲ့ မျက်နှာကို စိတ်ထဲမှာ တော့ ရယ်ချင်မိသွားသည် ။

အ န က် ခ် မှာ အဖြူပွင့်စိပ် ကျဲကျဲလေးတွေပါသည့် ရုပ်ကို

ဂျင်းအပြာဖြင့် မိုက်မိုက်လေး ဝတ်ဆင်ထား သောသူဟာ နုနယ်ကို စကားပြောဖို့ အတွက် သူ့ရဲ့ နေကာမျက်မှန်အမည်းကြီးကို တပ်ထားရာက ချွတ်လိုက်ရင်း....

“အမှန်အတိုင်း မကွယ်မဝှက်တမ်း ဝန်ခံရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဒီမလာခင် ဖြိုးသက်ဆီ အရင်ဖုန်း ဆက်လိုက်တာ။ ဒီနေ့ နုနယ်က နေ့ဝက် off ရတယ်၊ ပြီးတော့ သိမ်ဖြူ money changer သွားတယ်ဆိုလို့ တွေ့ရဦးနိုး မျှော်လင့်ချက်နဲ့ လာတာ....

ပြီးတော့ ကိုယ် ထပ်မျှော်လင့်ထားတာ ရှိသေးတယ် သိလား။ နုနယ်နဲ့ ကော်ဖီသောက်ခွင့်”

“ဒီမှာ ကိုတိမ်ညို။ ကျွန်မက သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ကော်ဖီဆိုင် မထိုင်တတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်မက ပြောစရာရှိရင် အားမနာတမ်း ပြောတတ်တယ်။ သွားလိုက်ပါဦးမယ်”

နုနယ်က ကားရှိရာကို လျှောက်လာလျှင် သူကပါ နုနယ်ဘေးက ကပ်လျက်ပါလာကာ....

“ကိုယ်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောတာပါ။ နုနယ်နဲ့ ချစ်သူဖြစ်ချင်လို့ နုနယ်နားကို ရောက်လာတာ ပါလို့ ဝန်ခံထားတာကို နုနယ်က စိတ်ဆိုးနေတာလား။ ကိုယ်က...”

“ကိုတိမ်ညို”

သူ့စကားမဆုံးခင်မှာ နုနယ်က ခပ်ဆတ်ဆတ်လေသံဖြင့် သူ့နာမည်ကို ရေရွက်လိုက်ပြီးနောက် သူ့ကို ခပ်စေ့စေ့ကြည့်ပြောလိုက်တော့သည်

။

“စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်က ဒီလိုပုံစံမျိုးမဖြစ်သင့်ဘူး။ ရှ

င်က ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုလုံးကို ဦးဆောင်နေတဲ့ သူပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်က တစ်ယောက်ယောက်သာ မြင်သွားရင် ရှင်အတွက်လည်း ထိခိုက်တယ်။ ကျွန်မရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း ကျတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးကြီး မလုပ်ပါနဲ့ ”

“ဟာ...ကျွန်ုပ်ကွာ၊ ကိုယ်က ဘာကောင်မှ မဟုတ်ဘူး ။ ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုလုံးကို ဦးဆောင်နေတာ ကလည်း ဟိုက cosmetic ပစ္စည်းတွေကို ကိုယ်က တစ်ဦးတည်းကိုယ်စားလှယ်ယူပြီး market ဖြန့်တာပဲလေ။ ဘာ ကြီးကြီးမားမားမှ မဟုတ်ဘူး ။ ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးကို ချစ်တယ်လို့ ပြောမှာ ပဲ။ ဘာသိက္ခာကျစရာ ရှိလို့ လဲ နုနယ်ရယ်”

ကျစ်...ကျွန်ုပ်ပဲ။ တကယ်ကို တွယ်ကပ်ပင်နဲ့ လာတိုးနေပါလား။ နုနယ်သည် ပုံစံကြည့်ရင် အထာကြီးနဲ့ gent ဖြစ်တယ်လို့ ထင်မှတ်နေမိခဲ့တာ မှားပြီဟု အခုမှ သိလေသည် ။ အရင်တုန်းက သဘောကျတာတောင် ပြန်ရုပ်သိမ်းချင်မိသွားသည် ။

“ကိုတိမ်ညို...မနေ့ကမှ သိပြီး ချက်ချင်းပဲ ရည်းစားစကားပြောတဲ့ အချစ်က စစ်သလား မစစ်သလား ကျွန်မလည်း မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကိုတော့ အဲဒီလိုမျိုး အနှောင့်အယှက် မပေးပါနဲ့ ။ ကျွန်မ စိတ်ရှုပ်တယ်”

နုနယ်က သူ့ကိုပြောစရာရှိတာပြောပြီး ကားလော့ခ်ဖွင့်ကာ တံခါးဖွင့်လိုက်ချိန်မှာ သူ့ဆီက အသံတစ်ခု ထွက်လာ၏။

“ကောင်းပါပြီနုနယ်။ ကိုယ့်အချစ်က စစ်မှန်တယ်ဆိုတာ ကို သက်သေပြမယ်။ နုနယ် စိတ်မရှုပ်စေ ရဘူး။ OK...Drive Safety နုနယ်လေး။ တာတာ”

သူ့ကားက နုနယ် ကားဘေးမှာ ရပ်ထားတာကြောင့် သူက နုနယ်ကို

ပြောပြီးတာနဲ့ သူ့ရဲ့ Harrier ကားအနက်ကြီး ပေါ်တက်ကာ နုနယ်ကို လက်ပြန်ဆက်ဆက်ရင်း ကားကို ဂငယ်ကွေ့ပြန်ကွေ့ကာ မောင်းသွား လေတော့သည်။ ။

ဟွန့်...ဘယ်လိုလူလဲ။ ဘာကို မှတ်ချက်ချရမှန်း မသိအောင် နုနယ်အတွက် စိတ်ခံစားချက်တွေ ပေးလေသည်။ ။ စိတ်ဆိုးတာလား၊ ဒေါသဖြစ်တာလား၊ ကျေနပ်တာလား.... ဘာမှ ဝေဖန်မရခြင်းကို နုနယ်တို့ ဘယ်လိုခေါင်းစဉ်တပ်သင့်သလဲ။

*

တိမ်ညိုသည် ကားဘက်ခံမှန်ကတစ်ဆင့် မြင်နေရတဲ့ ကောင်မလေးကိုကြည့်ကာ ကြည်ကြည်နူးနူး ပြုံးမိသွားသည်။ ။ တကယ်ကို ချစ်ဖို့ ကောင်းတာပဲ။ သူမနဲ့ စကားပြောကြည့်မိလေ သူမက ချစ်ဖို့ ကောင်းတယ် ဆိုတာ ပိုသိ လာလေဖြစ်သည်။ ။ အဲဒါကြောင့် သူဟာ နုနယ်ရဲ့ အချစ်ကို ရဖို့ အတွက် စစ်ဆင်ရေးစနေပြီ ဖြစ်၏။

တိတိကျကျ စုံစမ်းမိမှုအရ နုနယ်ဟာ အဘိုးအဘွားနဲ့ အတူနေတာဖြစ်သည်။ ။ မိဘတွေမရှိတော့သော နုနယ်ရဲ့ ဘဝမှာ မေတ္တာငတ်နေရတဲ့ ကောင်မလေး မဖြစ်အောင် အဘိုးနဲ့ အဘွားကပဲ အမေလို အဖေလို ချစ်နေတာ ဖြစ်၏။ သူက နုနယ်ကို ပိုတောင်သနားမိကာ ပိုပြီးချစ်မိသွားရလေသည်။ ။ အဲဒါကြောင့် နုနယ်ရဲ့ ချစ်သူ ဖြစ်ချင်တာပဲ ဖြစ်၏။

နုနယ် ရုံးဆင်းချိန်ကို စောင့်နေကာ နုနယ်ရဲ့ ကားနောက်ကလိုက်ဖို့ အတွက် သူက အသင့်စောင့်နေတာ ဖြစ်သည်။ ။ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းထဲကနေ အဖော်အပေါင်းတွေနဲ့ ပြုံးရွှင်စွာစကားတပြောပြော ထွက်လာသော နုနယ်ကို သူက ဘက်ခံမှန်ကတေ ငေးကြည့်နေကာ နုနယ်ရဲ့ ကားလေး ထွက်လာသည်။

က်သွားပြီဆိုမှ သူက နောက်ကလိုက်လာခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ။ သူက အ
နောက်ကနေ ဟွန့်တီးလိုက်၊ မီးလှမ်းတောက်လိုက် လုပ်လိုက်လျှင် သ
တိထားမိသွားဟန် တူသော သူမက ဘက်ခံမှန်က သူ့ကို ပြန်လှမ်းရှိုးနေ
တာကို သူက တွေ့တာကြောင့် တာ့တာ လှမ်းပြလိုက်သည်။ ။ သူမက သူ
ကိုဂရုမစိုက်ဘဲ ဆက်မောင်းချလာခဲ့လျှင် ကံတရားက သူ့ကို မျက်နှာ
သာပေးလေသည်။ ။

အဲဒါကတော့ သူ့ကားရှေ့ကနေ ခပ်သွက်သွက်မောင်းနေသော သူမ
ကားဆီက ဖောင်းခနဲမြည်သံနှင့် အတူ ကားက တုံ့ခနဲရပ်သွားလေတော့
သည်။ ။ ဟား ... ရေရေလည်လည် ကံတွေစွတ်ကောင်းနေပါလား။ တိမ်
ညို သည် လေတစ်ချက်ချန်လိုက်ရင်း ကားပေါ်ကဆင်းလာ၍ သူမဆီသို့
လျှောက်လာလိုက်သည်။ ။ ကားဘီးပေါက်၍ စိတ်ပျက်နေသော သူမက
သူ့ကို မကြည်မလင်ဒီဇိုင်းဖြင့် ရှိုးကာ ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ
ကားနောက်ဖုံး ဖွင့်၍ ဘီးကောက်နှင့် ဂျိုင့်ကို ထုတ်ယူလိုက်ကာ သူမ
ဘာသာ လုပ်လေ၏။

တိမ်ညိုသည် သူမလုပ်နေတာကို ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်၍ မတ်တတ်
ရပ်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ။ သူ့ရဲ့ ကူလည်း မကူညီ၊ နှောင့်လည်း မနှောင့်
ယှက်သော ပုံစံကို သူမက ဒေါသတွေထွက်ကာ သူ့ကိုအရှုံ့တိုက်၍ ဘီး
လဲ ဖို့ အတွက် ဘီးဂေါ်ကို ဘီးနပ်မှာ တပ်၍ ခြေထောက်ဖြင့် ဖိဖိချနေပါ
သည်။ ။ ဘီးနပ်က တုပ်တုပ်မျှ မလှုပ်တာကြောင့် သူမက
မောသွားဟန်ဖြင့် ခဏရပ်ကာ သူ့ကို ပေစောင်းစောင်းကြည့်၍

“ဒီမှာ ရှင့်မှာ ကူညီတတ်တဲ့ စိတ် မရှိဘူးလား။”

သူက ဒီခွင့်ကိုလိုချင်လို့ တမင်ကိုစောင့်နေတာဖြစ်သည်။ ။ တိမ်ညိုသ
ည် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက် ပြီး နုနယ်ဆီသို့ လျှောက်သွားကာ....

“အဲဒီလို အပြောခံချင်လို့ ကို စောင့်နေတာ....ဟဲ ဟဲ။

ကိုယ်အပြည့်အဝ ကူညီတတ်ပါတယ် နုနယ်ရယ်။ ကဲ ... ဘေးဖယ်၊
ကိုယ် ဘီးလဲပေးမယ်နော်”

“ပြီးရော”

နုနယ်က ဘေးသို့ အသာရို့ပေးလျှင် သူက ဘီးလဲပေးဖို့ နပ်တွေကို
ဂေါက်နဲ့ ဖြုတ်ပေးနေရင်းက နုနယ်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ....

“ဘီးလဲခအနေနဲ့ ဘာပေးမှာ လဲ”

“ပိုက်ဆံဘယ်လောက် ပေးရမှာ လဲ”

“ပိုက်ဆံထက် တန်ဖိုးရှိတဲ့ နုနယ်နဲ့ ကော်ဖီသောက်ခွင့်”

“ပြီးရောလေ။ ကော်ဖီသောက်ပြီးတာနဲ့ ပြီးပြီနော်”

တိမ်ညိုက ကျေနပ်စွာ ခေါင်းညိတ်ကာ နုနယ်ရဲ့ ကားဘီးကို လဲပေး
လေသည် ။ အားလုံးလဲလှယ်ပြီး သွားသောအခါ မှာ တော့ သူက ပြုံးစိစိ
မျက်နှာပေးပြီး နုနယ်ကို မျက်စတစ်ချက်ပစ်လိုက်ကာ...

“ကဲ....ဘီးကတော့ လဲပြီးပြီ။ ကော်ဖီသောက်ဖို့ ပဲ ကျန်တော့တယ်”

“ကိုတိမ်ညို ကော်ဖီတစ်ခါမှ မသောက်ဖူးဘူးလား”

နုနယ်ရဲ့ အငေါ့တူးစကားကို သူက အရမ်းကိုသဘောကျ ချစ်မိသွား
ကာ ရယ်မောလိုက်ပြီး ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြရင်း....

“သောက်ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နုနယ်နဲ့ အတူတူ သောက်ခွင့်ရတဲ့
ကော်ဖီက အချို့ဆုံးကော်ဖီ ဖြစ်မှာ မလို့ အရမ်းကို သောက်ချင်တာပါ”

သူက ရတုန်းလေး ကပ်ကျွေးလိုက်ရင်း သူမက မျက်စောင်းတစ်ချ
က် ထိုးလိုက်ရင်းက

“OK လေ၊ ကောင်းပါပြီ သွားတာပေါ့”

သူက အခွင့်အရေးကောင်းလေးကို လက်မလွှတ်စွာဖြင့် သူမနဲ့ အတူ ကော်ဖီသောက်ဖို့ အတွက် ဆိုင်ကောင်းကောင်း လေးကို သူကပဲ ဦးဆောင်ခေါ်သွားဖြစ်သည်။ ။ Candle light ဖျော့ဖျော့လေးဖြင့် ဂီတတေးသွားသံ သဲ့သဲ့လေးရယ်က အရမ်းကို ရိုမန်စ်ဆန်စွာ ရှိနေသလို သူ့ရဲ့ နှလုံးသားကလည်း စည်းချက်ညီစွာ ခုန်နေပါသည်။ ။

ကပ်ပူချီနီနှစ်ခွက်ကို ရှေ့မှာ ထား၍ မသောက်ဖြစ်သေးဘဲ သူက အရင်ဆုံး စကားစလိုက်သည်။ ။

“နုနယ်ကို စကားတွေ အများကြီး ပြောချင်နေတာ။ အဟင်း ... ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောမယ်နော်။ နုနယ်ကို စမြင်ဖူးကတည်းက ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ။ အဲဒီ စိတ်ဝင်စားတာကတစ်ဆင့် ကျွန်တော်ချစ်မိသွားတယ်။ အဲဒါကြောင့် နုနယ်ကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေခဲ့တယ်ဆိုရင် တောင်းပန်ပါတယ်နော်”

နုနယ်က ဘာမှ မပြောဘဲ ကော်ဖီခွက်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ။ သူက ရင်ခုန်သံပူပူနွေးနွေးဖြင့် စကားဆက်ဆိုမိပြန်သည်။ ။

“နုနယ် ကိုယ့်ကို စဉ်းစားပေးပါနော်။ ကိုယ် နုနယ်ကို လက်ထပ်ဖို့ အထိကို ရည်ရွယ်တာပါ”

“ရှင်”

နုနယ်က သူ့ကို အလန့်တကြား မျက်ဝန်းတွေဖြင့် မော့ကြည့်လို့ လာလေသည်။ ။ ပြီးတော့ ခေါင်းကို အသာယမ်းကာ...

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ကိုတိမ်ညို။ ကျွန်မတို့ ဒီဆိုင်ကိုလာတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ကော်ဖီသောက်ဖို့ ပဲလေ။ ဒီစကားတွေ မပြောသင့်ဘူး။”

“ဟာ ... နုနယ်ရယ်၊ အဲလိုကြီး အပြတ်မငြင်းလိုက်ပါနဲ့ ကွာ။ ကိုယ်က တကယ် နုနယ်ကို ချစ်တာပါ”

“အာ...ဒုက္ခပါပဲ။ ဘာတွေပြောနေတာမှန်းလဲ မသိဘူး။ ကော်ဖီသောက်ဖို့ ကိစ္စကနေ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ Topic က ပြောင်းသွားရတာလဲ”

နုနယ်ရဲ့ စကားပြောသံလေးတွေအောက်မှာ သူဟာ အတုံးအရုံး ကျရှုံးရကာ အရမ်းကိုမျောရလေသည် ။ ဒီလိုချစ်စရာကောင်းတဲ့ ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ်လေးကို သူ ချစ်မိတာဟာ အပြစ်မရှိနိုင်ပါ။

“ပြောင်းမှာ ပေါ့။ ဟဲ ... ဟဲ ကော်ဖီသောက်ချင်တာက ကလည်း ချစ်သူမျက်နှာလေးကို တစ်စုံစီမုံ ကြည့်ချင်လို့ ၊ ချစ်တယ်လို့ ပြောချင်တာကတော့ နုနယ်ကို စတွေ့ကတည်းကပဲ....

ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ့်ကို နည်းနည်းလောက် ချစ်ကြည့်ပါလား နုနယ်ရယ်”

သူ့စကားကို နုနယ်က ပြုံးချင်နေပေမယ့်လည်း ဟက်ဟက်ပက်ပက် မပြုံးဘဲ မချိုမချင်မျက်နှာပေးဖြင့် သူ့ကိုမျက်စောင်းကဲကြည့်ကာ ...

“ရှင် သိပ်နစ်နာနေပါဦးမယ် ကိုတိမ်ညိုရယ်”

“ဟား ဟား ဒါမျိုးဆို အနစ်နာခံရဲပါတယ်ဗျာ။ နုနယ်သာ ချစ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်က ဘာမဆို စွန့်စားရဲသွားပြီ”

“ဟင်း.....မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ကိုတိမ်ညိုရယ်။ နုနယ် တကယ်ပြောနေတာပါ။ နုနယ်က အချစ်ကို စိတ်မဝင် စားပါဘူး။ ပြီးတော့ နုနယ် အိမ်ထောင်မပြုဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်”

“နုနယ် ဘာလို့ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ နုနယ်က အဘိုးနဲ့ အဘွားကို တစ်သက်လုံး ပြုစုသွားချင်လို့ မှ လား။ ကျွ

နံတော် နုနယ်ကိုချစ်တာ နုနယ်ရဲ့ အရာရာတိုင်းကို နားလည်တယ်။ ပြီးတော့ နုနယ်ကို လက်ထပ်ဖို့ အထိ ရည်ရွယ်ပြီး ချစ်ခဲ့တဲ့ အတွက် ကိုယ်စိတ်ရှည်ရှည် စောင့်နိုင်ပါတယ် နုနယ် ရဲ့ ”

နုနယ်က သူ့ကို အံ့အားသင့် မျက်ဝန်းတွေဖြင့် ငေးလို့ ကြည့်ပါသည်။ ။ စက္ကန့်ဝက်မျှ အကြည့်ချင်း ဆုံပြီး နောက်မှာ နုနယ်က အကြည့်လွှဲလိုက်ပြီး....

“သွားကြရအောင်။ ကျွန်မ အိမ်ပြန်နောက်ကျနေလိမ့်မယ်”

“ကောင်းပါပြီ နုနယ်။ ကိုယ့်အချစ်က စစ်မှန်တယ်ဆိုတာ သက်သေပြမယ်လို့ ကိုယ်ပြောခဲ့တယ်နော်။ အဲဒီ သက်သေပြမှုလေးက နုနယ်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ တစ်မှတ်လောက်ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အပေါ် အမှတ်တက်သွားတယ် ဆိုရင်ပဲ ကိုယ်ကျေနပ်ပါပြီ။ ကော်ဖီဖိုး ကိုယ်ရှင်းပါရစေနော်”

နုနယ်က သူ့ကို ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ခေါင်းအသာဆတ်ပြသည် ။ တိမ်ညိုသည် နုနယ်ရဲ့ အေးမြသော ချစ်စဖွယ်ပုံစံလေးကို မြင်ရလေ သူမကို ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်က ပိုများ လာလေဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရိပ်မိလေသည် ။